

— a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik felet kötelezze a részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalap

— az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2018. május 30-án benyújtott kereset – Enterprise Holdings kontra EUIPO (E PLUS)

(T-339/18. sz. ügy)

(2018/C 268/52)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Enterprise Holdings, Inc. (Saint Louis, Missouri, Egyesült Államok) (képviselő: D. Farnsworth Solicitor)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy: az E PLUS európai uniós szövédjegy bejelentése – 16 377 079. sz. védjegybejelentés

A megtámadott határozat: az EUIPO első fellebbezési tanácsának 2018. március 15-én hozott határozata (R 2141/2017-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- fogadja el a bejelentést közzétehetőként;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

— az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének megsértése.

2018. június 1-jén benyújtott kereset – BNP Paribas kontra EKB

(T-345/18. sz. ügy)

(2018/C 268/53)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: BNP Paribas (Párizs, Franciaország) (képviselők: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi és M. Dalon ügyvédek)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg részlegesen az EKB ECB-SSM-2018-FRBNP-17. sz., 2018. április 28-i határozatát, amennyiben az előírja az Egységes Szanálási Alap, a nemzeti szanálási alapok és a nemzeti betétbiztosítási rendszerek felé fennálló visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az elsődleges alapvető tőkéből való, egyedi, összevont és szubkonszolidált szinten való levonását, és semmisítse meg különösen a 9.1, 9.2 és 9.3 pontot;
- az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a jogi alap hiányán alapul. E tekintetben a felperes előadja, hogy a vitatott határozat egy általános hatályú szabályt hoz létre, amely egyértelműen meghaladja azt a jogi keretet, amely az alperesi prudenciális felügyeleti feladatkör alperes általi gyakorlását szabályozza.

Továbbá azáltal, hogy az alperes a határozatot a felperes esetében fennálló fizetőképességi és likviditásfedezeti kockázat előzetes elemzése nélkül, valamint a felperes kockázati profiljára tekintet nélkül hozta meg, túllépte azt a hatáskört, amelyet az Európai Központi Banknak (EKB) a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) (a továbbiakban: az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló rendelet) 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja és 16. cikke meghatároz.

Végül a felperes úgy véli, hogy az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló rendelet 16. cikke (1) bekezdésének c) pontja nem hatalmazza fel az EKB-t arra, hogy „a kockázatokra vonatkozó jobb információ” biztosítása érdekében járjon el, továbbá az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló rendelet 4. cikke (1) bekezdésének f) pontja és 16. cikke (2) bekezdésének d) pontja nem engedi meg azt, hogy mérlegen kívüli tételek alapján prudenciális intézkedéseket hozzanak.

2. A második jogalap a téves jogalkalmazáson alapul, amennyiben az alperes tévesen értelmezte azokat az uniós jogszabályokat, amelyek bevezetik a hitelintézetek azon lehetőségét, hogy visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat tegyenek annak érdekében, hogy teljesítsék a szanálási alapokkal és a betétbiztosítási rendszerekkel szemben fennálló kötelezettségeik egy részét. A megtámadott határozat sérti az alkalmazandó szabályok célkitűzéseit, amennyiben tévesen értelmezi a jogalkotó azon szándékát, amely ezen eszközök bevezetésén keresztül jelenik meg. Ennélfogva az említett határozat megfosztja a szóban forgó rendelkezéseket a hatékony érvényesüléstől.
3. A harmadik jogalap a semlegesség elvének megsértésén alapul, amennyiben a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak a saját tőkéjéből való levonása alkalmatlan és szükségtelen egy olyan kockázat esetében, amely teljesen hipotetikus, és már fedezve van. A felperes szerint ez az intézkedés aránytalan azon célra tekintettel, amelyet maga az EKB állított fel, és amely arra irányul, hogy „a pénzügyi kockázatokról megfelelő információt nyújtsanak”.
4. A negyedik jogalap a nyilvánvaló értékelési hibán és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén alapul. A felperes szerint, mivel olyan eszközt (a saját tőkéből való levonás) választottak, amely nyilvánvalóan nem felel meg azon célnak (a kockázatokról való megfelelő információnyújtás), amelyet az alperes állítólag követ, az alperes megsértette a megfelelő ügyintézés elvét, amennyiben nem vonta le a megfelelő következtetéseket a saját értékeléseiből.